

૨૭૩૨

કલીઆનીના નવા દખમાનો ગરબો

જેમાં કલીઆનીમાં શેડ નવરોજ બાલાભાઈએ ન
વુ દખમું બંધાવેયુ તેનો ગરબો, તથા કોઈ કુર
દુની નવી રમુજ ગરબી, અને કોઈ શાહા બખ
રચીની રમુજ ગરબી

બનાવનાર

શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપનાર
ઠેકાણું—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલો ઘેર નાં ૨૦

મુંબઈ

“ધી પારશી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં” છાપીએ.
છં ૨૦ ૧૮૮૬. યજ્ઞદેજરદી સને ૧૨૫૫

કીમત ૩૬૦૦ આર આના. ૩૦

૨૭૩૨

કલીઆનીના નવા દખમાનો ગરબો

જેમાં કલીઆનીમાં શેઠ નવરોજી બાલાભાઈએ ન
વુ દખમું બંધાવેયુ તેના ગરબો, તથા કોઈ કરા
ઈની નવી રમુજી ગરબી, અને કોઈ શાહા બબ
રચીની રમુજી ગરબી

બનાવનાર

શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપનાર
ઠેકાણું—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલો ઘેર નાં ૨૦

મુંબઈ

“ધી પારશી પ્રીન્ટીંગ પ્રેશમાં” છાપીએ.
ઈ ૦ સ ૦ ૧૮૮૬. યજ્ઞદેવરદી સને ૧૨૫૫

કીમત ૨૬૫૦ આર આના. રૂ ૦ ૨

આએ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં કાએદા પરમાણુ
રેશતર કરાવીછે, માટે એના બનાવનાર અથવા પર
ગટ કરનારના હોકમ સીવાએ એ ચોપડી
માંના ગરબો કોઈએ
છાપવો નહીં.

કલીઆનીમાં શેઠ નવરોજી બાલાભાઈએ
 નવુ દખમું બંધાવેયું તેનો ગરબોઃ

વાંચનારી બાઈઓએ ગરબાની રાહ—જુગ
 જીવેરે રાણીજીના પુત—પરીનશ આશ્ર વેલસરે
 એલધને ગાવુઃ

જુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃત
 મે પુતનાં કીધા કાંમ—જીવેદાન નેકરેઃકલીઆની ગામરે પારશી
 લોકમે—બાલાભાઈ શેઠ બોલાએરેઃતેવં નના નખીરા નવરોજી
 દારાબજી—મેડે જણા લાઈઓ કેહેવાએરેઃ(૧) ખીજી
 તેવનની બે છે બેતી—ગુલબાઈ આવાંબાઈ બેહેન
 —હરી જુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત—
 નવરોજી શેઠરેઃ નવરોજીના પુતર એક —ફરામજી ન
 વરોજી બાલાભાઈરેઃતેવનને ઘેર ફરજનની વરધી—આજે
 તન ચાર કેવાએરેઃ(૨) ફરાંમજી શેઠનો પુતર કહીએ—
 બાલાભાઈ શેઠ બોલાએ—હરી જુગ, જીવેરેઃજુગ જીવેરે
 બાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃકલીઆની ગામરે પારશી
 ની વશતી—તનશો શાહરી તનશો બોલાએરેઃઆજે તે
 લોકો. ધંધાદારી થયાં—ગરે ગાંમરે દુકાંનો મંનદાએરેઃ
 (૩) બેતીવારી ને દારૂનાં ગુંતા—જેમ ગમે તેમ લેવાએ
 —હરી જુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે બાલાભાઈના પુત—નવ
 રોજી શેઠરેઃ નવરોજીના બાપ કાકાથી—રૂપીઆનો ફાલે

અપાએરે*તે રૂપીઆનો ધનધો કીધો—હલકો વેપાર મંન
 દાએરે*(૬)તુક પુંએ વેપાર માંદેઓ—આશતે આ
 શતે વધી જાએ—હરી જુગ જીવેરે*જુગ જીવેરે ખાલા
 ભાઈના પુત—નવરોજી શેઠેરે*ગરીબ માંએ ખાપતુ નામ
 તહમે રાખેડ—અશલથી કાબેલ કેહેવાએરે*ખીજો ધન
 ધો તહમે કીધો—અનાજ દાંણાનો ખોલાએરે*(૬)આશ
 તે આશતે વેપાર વધેઓ—લાખ સુધીના ગણાએ—હરી
 જુગ જીવેરે*જુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શે
 ઠેરે*શહ વેપારીમે એરખાંનો થાઈ—નાંણાં ધીરધાર થા
 એરે*વેપારી લોકે વીચાર કીધો—શેઠને લાગમે રખાએરે*
 (૬) ખોલવા ચાલવાનો વહીવાત બેથો—કોકણી ખોલીમે
 કેવાએ—હરી જુગ જીવેરે* જુગ જીવેરેખાલાભાઈના પુત—
 નવરોજીશેઠેરે*મેતો વેપાર ચાલેઓ શેઠના—નવરોજી ખાલ
 ભાઈનોકેવાએરે*જાશતી પરગરે થાણા ભીમરી—નવરોજી ખા
 લાભાઈ વખાણાએ રે*(૬)શત આંકીનથી ધનધો તહમે
 કીધો—તું નર ભાએગવન, ખોલાએ—હરી જુગ જીવેરે*
 જુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠેરે*કેવી કેવી
 રીતે તહમે ધનધા કીધો—પાંચ પઈશા શારા જોગવાએરે*
 આપું લેવું ને વેપાર કરવો—પોતાને હાતે લખાએરે
 *(૬)મેહેતા મુનશી નહી ચાકર રાખેઆં—પોતાની જ
 તેમેહેનત થાએ—હરી જુગ જીવેરે* જુગ જીવેરે ખાલાભાઈ
 ના પુત—નવરોજી શેઠેરે*ખરચ કરવો પોતેજોઈને—નાંણાં વ
 ધીઆંજાએરે*તુક પુંએ વેપારકીધો—લખપતી શેઠીઓગણા

એરે❀(❀) આને શેઠ પાશે નાંણાં જોઈએ—આશરે ૭ સાત
 લાખ કેવાએ—હરી જુગ જીવોરે❀જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના
 પુત—નવરોજી શેઠરે❀કલીઆની ગાંભરે જીનું દખમું—ગ
 નાં વરશેા વેરનું કહેવાએરે❀આને તેહને વરસો થઆં—ત
 નશેા શાંહરી તનશેા ખોલાએરે❀(❀)ખીજુ દખમું કોઈએ
 તાંહાં ખાંધેઉ—શેા વરશ ઉપરનું ગણાએ—હરી જુગ જી
 વોરે❀જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરે❀ખાઈ
 નવાજખાઈ શેઠ નશરવનજી—મોદીના કહેવાએરે❀તેવને દખ
 મું ખાંધી આંપેઉં—કલીઆની ખાતે ખોલાંએરે❀(❀)એ
 દખમાં ગહનાં લાંબે પરેઆં—જવાની અરચન ગની થાંએ
 —હરી જુગ જીવોરે❀જુગ જીવોરે—ખાલાભાઈના પુત—ન
 વરોજી શેઠરે❀કલીઆન અંનજીમનો વીચાર કરે—કોણુ શેઠી
 આ નર ઉભો થાએરે❀એ વાતોની ગની જોશતે જો ચાલી—
 ગહના વરશેા વેર કહેવાએરે❀(❀)લાંખી મુદત તેહને થાઈ
 —આને પચીશ વરશ ની કેવાંએ— હરી જુગ જીવોરે❀
 જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરે❀શેઠ નવરોજી
 એ વીચાર રાખેઓ—પોતાના મનમે કેવાંએરે❀ધરમનું એક
 કાંમ કરી આપીએ—જાવેદાન નાંમ રખાંએરે❀(❀)નહી
 તેહને કોઈની મદદ લીધી—પોતાને પછસે ખંનધાએ—હરી
 જુગ જીવોરે❀જુગ જીવોરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરે
 ❀ખુલાંમેદાનમે જગો પશંદ કીધી—તાંહા દખમુ ખંનધાએ
 રે❀ખાલી જગો સરકારી છાવની—તે કાંપની કેવાએરે❀
 (❀)તે જગો શેઠને પશંદ આવી—વેચાતો લેવાએ—હરી

જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરે
 જીમીશતર કેપની જગો લીધી—આશરે તેવીસો અપાએરેજીશ
 હી ને શાંહાખ લખત કીધાં—પકાં કામો કેવાએરેજી(જી)ત
 નદરોશતી તાહા કંઈ ભહણી—જાકુકની જગો રખાએ—હરી
 જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરે
 જીસેઠે હેવી ધારણાં રાખીથી—આજે મન પર લેવાએરેજી
 અંધીઆરૂ કાવશજી સોરાખજી બેઢવાર—તેહને કનતરાજ અપા
 એરેજી(જી)અંધીઆરૂ કાવશજીએ ના સેઠને કહેઆ—કતરા
 જ નહી લેવાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે ખાલાભા
 ઈના પુત—નવરોજી સેઠરેજીતમે સેઠ કનતરાજ આંપસો—ખ
 રો ખર નહી કાંમ થવાએરેજીપોતાને હાતે ખરચ કરવો—જા
 થુંકેનું કાંમ લેવાએરેજી(જી)એ દખમાં પર કાંમ જેટલું થા
 એ—તેટલું દાંમ અપાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જી
 વેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરેજીપથરનું કાંમ જેટ
 લું થાએ તેટલું—ખરાંશ પરમાંણે ગણાએરેજીતે કાંમની તહમે
 ગણતરી કરવી—તેટલુંજ દાંમ અપાએરેજી(જી)કાવશજી બે
 ઢવારે વાત ચીત કીધી—સેઠ ખુશી ઘણા થાએ—હરી જુગ
 જીવેરેજીજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી સેઠરેજીએ
 જનંજી માણેકજી ખોરીને તેરેચો—તેહને મેનીજ અપાએરે
 જીતે ખોરીએ મેહનત લીધી—કાંમની તાકીદ ગહની થાએરે
 જી(જી)રાત દાહારો કંઈમેહનત લીધી—તારીફ ગહની તેહ
 ની થાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત
 —નવરોજી સેઠરેજીતાંણે પુરવાની કીરીઆ કીધી—પારશી

અનન્યમન ગહની જાએરેઃતારીખ વીશમીએ આતવાર પરે
 એ—નવેમખર માશ લખાએરેઃ(૬૬) શને અધારસો એ
 રાશી કહીએ—કલીઆની તાંણા પુરાએ—હરી જુગ જીવેરે
 ઃજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃજગે જ
 ગે પાણીની મેનીજ—તારીફ ગહણી તાંહાં યાએરેઃપારશી
 અનન્યમન જીવાને આવી—તાંહાંહજરો માણસો કહેવાએરેઃ
 (૬૬)નર નારી શઉ જીવાને ચાંલેઆં—આગગારીમે જા
 એ—હરીજુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે ખાલાભાઈનાં પુત—નવરો
 જી શેઠરેઃપારસી અનન્યમનો તુર્તી ગહની પરી—કલીઆ
 ની ખાંતે બોલાંએરેઃઅસતરી પુરૂશો નરને નારી—ખાલ ગો પાલ
 શઉનાં કેવાએરેઃ(૬૬)પારશીને મેસી મોતો ભરાએ—કલી
 આની ખાતે બોલાએ—હરી જુગ જીવેરેઃજુગ જીવેરે ખાલા
 ભાઈના પુત નવરોજી શેઠરેઃભાતને પોતજેલોકો લાવેઆ—તેસુ
 ખે ખાઈપીજાએરેઃખીજા ખીજા લોકો ભુખાં ગહનાં થઆ—શો
 ધીકુંઝાન નહી દખાએરેઃ(૬૬) મીઠાઈ મેવા નહી કોઈને મલે
 આ—ચાણા મંમરાખી કેવાએ—હરીજુગ જીવેરેઃજુગ જીવે
 રે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃહોતલમે લોકો જમવાને
 આંવેઆં—અરધો ખાર આંના અપાએરેઃપેહલે હાથમે પઢ
 શા માગે—પછી જમવા દાખલ થવાએરેઃ(૬૬)પઢશા આપી
 ને જમવા ગીઆ—તાંહાં ખોતી ગહનાં યાએ—હરી જુગ જી
 વેરેઃજુગ જીવેરે ખાલાભાઈના પુત—નવરોજી શેઠરેઃકકરતી
 ભુંખ ગહની શઙીને લાગી—હજરો માણસને કહેવાએરેઃપઢ
 શાં આપીને જમવા આવેઆ—ખોચા ખીચ માંદવ ભહરાંએરે

✽(૪)ચુંડુલાં ઉપર ચાવલ ચરતાં રહેઆ—તં નતો ખખેરો
 વધી જાએ—હરી જુગ છવોરે ✽જુગ છવોરે ખાલા ભાઈનાં પુ
 ત—નવરો છ શેઠરે ✽ખીજા ખીજા લોકો ખેશીગહનાં રહેઆ
 —દાલ રોતી ફક્ત ખાંધ જાંચેરે ✽કેથે અચાર કેથે રોતી—કે
 થે દાલ મેલી જાંચેરે ✽(૪)ચાવલને શાંરૂ લોકો પોકારે—
 તેને નહીં જવાખ અપાંચે—હરી જુગ છવોરે ✽જુગ છવોરે
 ખાલા ભાઈનાં પુત—નવરો છ શેઠરે ✽કલીઆની ગાંભરે લોક
 ખોરાક શોધવા ચાલેઆ—તાંડુકુંકાનો દખાંચેરે ✽કોઈએ લી
 ધાં માંવાં મીઠાઈ—કોઈ કલીંગર લઈ જાંચેરે ✽(૪)ખચાં
 છોકરા શાથે ખેશી ખાધા—તં નદરોશત તાંહાં થાએ—હ
 રી જુગ છવોરે ✽જુગ છવોરે ખાલા ભાઈનાં પુત—નવરો છ શે
 ઠરે ✽નવરો છ શેઠ પોતે હોઈ મ જો કરતે—કલીઆન ગરો કુંકાન
 લઈ જાંચેરે ✽અગાઉથી દુકાનો તં ન ચાર આવેલી—હોતેલ વરા
 થી નાકેહેવાંચેરે ✽(૪)કુંકાન લોકોની પાછી ચાલી—પછવા
 રે ખનાવ હેવો થાએ—હરી જુગ છવોરે ✽જુગ છવો ખાલા
 ભાઈનાં પુત—નવરો છ શેઠરે ✽પાંણીની મેનીજ ઊતી સારી—
 ખાંધાંની વીપત લોકોને પરીરે ✽મુંખાઈ શેઠરમે ખખરો થાઈ
 —છાપાં છાપી ગહની ચાલીરે ✽(૪)જગ લોકે જોઈ તેવીજુગ
 તી જોરાઈ—ખનેલી વાત કેહેવાઈ—હરી જુગ છવોરે ✽જુગ છ
 વોરે ખાલા ભાઈનાં પુત—નવરો છ શેઠરે ✽એવાતને હવે ખાં
 ચો મોહોતો પારેઓ—વરસ શવા દોહોરનો કેહેવાંચેરે ✽કલીઆ
 ની ખાંતે દખમું ખંનધાયુ—લોકોને ખખર થાએ ✽(૪)
 લોકોની કંઈ આવ જાવ થાઈ—મહીના અગાઉથી કેવાએ—

હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલા ભાઈના પુત—નવરોજી
શેઠરેજીકલીઆની ખાતેદખમું ધજવું—એક દહારો મુંકર કેવા
એરેજીઆગની આરીનાં ઇશતેશન આગલથી—કેતલુંતે દુરકે
વાએરેજી(જી)દાહાર બે માંધલ આગલ ચાલતાં—તાંહાં દખ
મું દખાએ—હરી જુગ જીવેરેજીજુગ જીવેરે બાલા ભાઈના
પુત—નવરોજી શેઠરેજી

વાંચનારી બાઈઓહવે તમારે એ જગે શા
હુઠ બદલીને ગાવુંજીશકી પરવેતેઆવી પેહુલીરે
એ લખને ગાવું જી

મુંબધ શેઠરમેતે પોકાર—પરીરેજીદખમુ બંધાયુંનવું—કલીઆ
નીરેજી(જી)લોકે કીધીજેવાની તથઆરી—કલીઆની શેઠલ
ગાહ—ગહની શારીરેજીઆગનીગારી લાંવેચ—માણસભહરીરે
જીલોકને કલીઆની ખાતે—ઉતારીરેજી(જી)શઉને સસતાં ભાં
હારાવો પરી—કલીઆની શેઠલગાહા—ગહની શારીરેજીગારી
મારલાં ઉલા—તાહાં કંઈ ભાહારીરેજીશઉવે આવા જાવાની—
બોલી કરીરેજી(જી)લોકેને દાહારામે ફેરા બેપરી—કલીઆ
ની શેઠલ ગાહા—ગહની શારીરેજીહવે દખમાંનો થાંધ તાંહાં—ત
થઆરીરેજીમેહેજ દાંહારા બાકીના—થોરા રહીરેજી(જી)તાંહાં
માંદવ મોતા બંધાંધ—કલીઆની શેઠલગાંહા—ગહની શારી
રેજીશેઠ હોરમજીપાવરીને—તેરબેરેજીતેને હોતલ માંદી—અપા
વેરેજી(જી)તે પાવરીથી નાકેવાએ—કલીઆની શેઠલગાંહા

—ગહની શારીરેઃશેઠ હોતલ માંદવાનું કાંમ—બીજનુરેઃમ
હને નહી લાગે—હેમાં કઇ શારેરેઃ(૨)હોકંમ થાયેતો ની
આત જમાંર—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃહવે
સેઠનો વીચાર—બીજો થાયેરેઃતાહરા કાંમનો આંકરો—કેતલે
કેવાંચેરેઃ(૨)વાંશન કુંશન અચાર પાતરાં—કલીઆની સેહે
લગાહા—ગહની શારીરેઃમાંણસ બબરચી મજુર—શઉ શાયેરે
ઃઅનાજ પાણીને બજાર—કેવાંચેરેઃ(૨)શરવે જેજોઇએ તે
લેવાંચે—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃમાંણશનાં
ભારાં શુધા—બોલાચેરેઃઆવા જાવાનાં ખરચ—અપાચેરેઃ
(૨)બધો ખરચ તાહરે માંથે કેવાંચે—કલીઆનો સેહેલગાહ
—ગહની શારીરેઃપાંવરી હોરમજી—કબુલ સહથાંચેરેઃરોતલી
આતોને—ગીઇ શઉ કેવાંચેરેઃ(૨)આશરે પચીસે રૂપીએ બો
લાંચે—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃહેવો રીતે પાંવ
રીને માંથે—આપેરેઃશઉ જેજોઇએતે—લઇ આવેરેઃ(૨)શા
રીઅછીમેનીજ કરાવે—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃ
તાંહાં મોહોતા મોહોતા—માદવ નખાચેરેઃમાદવે એક એક હજાર
ર—માણુશ શમાચેરેઃ(૨)ગની દુઠાંના જુદી મંદાએ—ક
લીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતાંહાં હજારો માણુશની
—વશતી થાયેરેઃનર નારી પારશી—ખાંનુ જાયેરેઃ(૨)
બાલ ગોપાલ શઉનાં કેવાંચે—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની
શારીરેઃતાંહાંતો હમેલદાર ચારતોબી—આવેરેઃકોઇતો દુધમ
લ બચાંનેબી—આવેરેઃ(૨)બધાં કલીઆની જવાને આવે
—કલીઆની સેહેલગાહ—ગહની શારીરેઃઆગગારી લોકોને

—ગહના લાવેરેઃતેતો ચાર પાંચ વખતની—આવેરેઃ(૨)
 —બીજી ઇશપેશીઅલ ગારી મુકાવે—કલીઆની સેહલગાંહા
 ગહની શારીરેઃતે ચાલીસ દખા ભરી—લાવેરેઃતેમાં પારશી
 અનંબુમન—ગહની આવેરેઃ(૨)શઉને કલીઆની ખા
 તેઉતરાવે—કલીઆની સેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃઆખી
 રાત ઉજાંગરો લોકને—થાએરેઃશઉની આવ જાવગની—કે
 વાંએરેઃ(૨)કલીઆનગરથી મેનીજ લેવાંએ—કલીઆની
 શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃશઉનાં હાતમે ખતીફાંણુશદખા
 એરેઃલોકને આગગારીશુધી—લેવા જાએરેઃ(૨)તાંહાં શી
 પાઇલોકઉભેલાં દવાંએ—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારી
 રેઃતે લોકોભી મેનીજ—કરેરેઃગારી ગારલાવો—તઇઆંર ૨
 ખાવેરેઃ(૨)આંગની ગારી વાતગની જોવરાંવે—કલીઆની
 શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃરાંતનાં આગની ગારી—ઇશપેશી
 અલ આવેરેઃશઉને કલીઆની ઇશતેશન પર—ઉતારેરેઃ
 (૨)ગરો ગર માંણુશ ઉતરીઓપરે—કલીઆની શેહલગાંહા
 —ગહની શારીરેઃશઉને ગારીગારલા—ગાણુ દખાએરેઃલોક
 થી ખુંશી થાઇને—ખેશાએરેઃ(૨)તેને અરધો ભારાનો અ
 પાએ—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃગારી ગારલા
 ની લેનો—ખનાવેરેઃતેને એક પાંછલ એક એક—અલાંવેરેઃ
 (૨)શાંચે ખતીનાં ફાણુશ દખરાવે—કલીઆની શેહલગાં
 હા—ગહની શારીરેઃશઉની શારી રીતે મેનીજ—કરેરેઃગા
 રી ગાલાં શાચે—શીપાઇઓ ચાલેરેઃ(૨)વાખ વાખી નવ
 રોજીશઉને બાલે—કલીઆની શેહલગાંહા—ગહની શારીરેઃ

લોકો અકરાતાં છપ્પાતાં—શઉ જાએરે* તાંહાંના રશતાં ગધેરના
 —કેવાંએરે*(જી) નખલાં માગુશોની કંમર ફુંખાએ—કલી
 આની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* ગધેર આવેને આંચકાં—સ
 ઉખાંએરે* શાંમાં માગુશનાં તુંમરા—અકરાએરે*(જી) રશ
 તે ધુરંગીરજ ગહની ખાએ—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની
 શારીરે* દખમાં શુધી લોકો મુંકવા—આવેરે* તાહાં માંદવ
 મોતાં—દખાએરે*(જી) જાણે જતરાંનો મેલો ભરાએ—
 કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* તાંહાં દુધમજ ખચાં
 વો ગનાં—રવેરે* મીઠી હુંગ પોતાનીતે—ખુંવેરે*(જી) વ
 ગ નથી ખચુ કાંહાં સુંવે—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની
 શારીરે* માંદવ ખીચા ખીચ બધરાંધી—ભરાએરે* ખીજો મા
 દવો બધરાં માતીદ—ભરાએરે*(જી) કેથો વગ નથી ખચાં
 કાંહાં શુંવરાએ—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરે*
 લોકો ભાંત પોંતનાં તોપલાવો—છોરીરે* તેહની ચાંદર પીછોરી
 આ—કાહરીરે*(જી) દારી કાથાનીએ જોરીઆ બાંધી—કલી
 આની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* આખે માંદવે જોરી લોકો—
 બાંહાંધીરે* જાણે હાંદી જુમર—મુંનલાંપ તાંગીરે*(જી) હ
 વો દખાવ લોકોને દુરથી લાગી—કલીઆની શેહલગાહા—ગહ
 ની શારીરે* આખી રાત પોકાર ગોંગાત—ચાએરે* નીંદહુંગન
 હી કોઇને—કેહેવાએરે*(જી) ચાહે કાંફીને સોદાં વેચાયાં—
 કલીઆની શેહલગાહા—ગહની શારીરે* ખીજા મીઠાઇ મેવા
 —કેક વેચાએરે* આઇશ કીરીમ થંનદાં—ખરાએરે*(જી)
 લોકથી મન માગતાં લેવાએ—કલીઆની શેહલગાહા—ગહની

શારીરે*હવે સહવારનુ પોહોરકઈ—થાએરે*લોકથીહાત માર્ધો
 ધને—ભણાએરે*(૬૭)ચાહે કાફીતે રાતથીજ વેચાએ—કલી
 આની શેહેલગહા —ગહનીશારીરે*હવે જસંનની કીરીઆ—
 કહેવાએરે*ગહના પારશીઓ જોવાને—જાએરે*(૬૮)તાંહાં
 મીજલશ મોતી ભરાએ—કલીઆની શેહેલગહા—ગહની શા
 રીરે*દશતુર દાવરો ગના—સઉજાએરે *શઉકીરીઆમે—શા
 મેલો થાએરે*(૬૯)નર નારીઓ એકતાથાએકલીઆની શેહેલગા
 હા—ગહની સાગીરે*મોતો માદવ એક—કહેવાએરે*તે દખમ
 ની પાશે—ખંનધાએરે*(૭૦)ચતાઈ શાદરીને બાકો મેલાએ
 —કલીઆની શેહેલગાહ—ગહની શારીરે*ગની પારશી અંન
 જુમનો—અં એરે*શઉની માદવામે બેથકો—થાએરે*(૭૧)
 નીઆશ એશને પતેત પહનાએ —કલીઆની શેહેલગાહા—
 ગહની શારીરે*પછી તીરથની કીરીઆઓ—કીધીરે*તહમેશાં
 ભજો હેવાલ તાંહાનો—આંકીરે*(૭૨)જને નાહરોજ પતેતી
 નવીગાજી—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*તકોરખાં
 ના નેશરનાઈઓ—વાગેરે*તેમરેથી ભાશામે બોલાએરે*(૭૩)
 શઉને પેપી શરનાઈમે શંભજાએ—કલીઆની શેહેલગાહા ગની
 —શારીરે*શને અંગરેજ અધારશોને—છેઆશીરે*મારચમ
 હી નાની તારીખ—એકતીશમીરે*(૭૪)બુધવારેતે દખમુ ઇજાઈ
 —કલીઆનીશેહેલગાહા—ગહનીશારીરે*એદાહારેબીલોકોગહ
 નુઆવેરે*ઈશપેશીઅલ તે ગારી—મેલાવેરે*(૭૫)છતરીશ
 દખા ભરીનેતે લાવે—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે*
 શઉ કલીઆની જોવાને—આવેરે*નર નારી બાલ ગોપાલ—કે

વાએરે❀(❀)જાણે કલીઆની મેલો ભરાએ—કલીઆની શે
 હેલગાહા—ગહની શારીરે❀ગની પારશીઅંનજીમંનનીવસતી—
 થાધરે❀કેતલી કલીઆની ખાતે—ખોલાધરે❀(❀)આશરે દસ
 ખાર હજાર ગનાઈ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે
 ❀હવે જશંનની કીરીઆવો—થાએરે❀તાંહાં લોકો ગહના—
 જોવા જાએરે❀(❀)નર નારીઓ શાંમેલ થાએ—કલીઆ
 ની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀એ દશતુર કલીઆનગર—
 કેવાએરે❀એક દારાખજી રૂશતમજીમં નજાનારે❀(❀)ખી
 જા દારાશા રૂશતમજીશનજા ના—કલીઆની શેહેલગાહા
 —ગહની શારીરે❀તીજા થાને વાલા દશતુર—કેવાએરે❀નાં
 મ ખુરંશેદજી મીનાએર—ખોલાએરે❀(❀)તેવંન પંથ
 કનાં ગાગાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀તાંહ
 કલીઆનગર—શેડીઆવો કેવાએરે❀તેમાં શેકપેશતનજી—કાંગ
 દખાએરે❀(❀)ખીજા રૂશતંમજી પતેલના ખોલાએ—કલી
 આની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀હવે જસન ભહનવાનુ—
 શહરૂ થાએરે❀ગહની અંનજીમંનશામેલ—કેવાએરે❀(❀)
 ભહજી તંનદરેશતી ખોલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગ
 હની શારીરે❀હવે કીરીઆતે પુરી—કેવાએરે❀દશતુર દારાશા
 તે—ઊથી ઉભા થાએરે❀(❀)તેથી મીજેશમો વાહાએજ
 ખોલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀(❀)
 દખમું ખાંધવાનુ—પુનનુછે કામરે❀જર તોશતી ધરમમો—
 રમાનરે❀(❀)રહી જાશે જાવેદાન નામ—કલીઆની શે
 હેલગાહા—ગહની શારીરે❀રેહેશે નવરોજી ખાલાં ભાઈનુ—ના

મરે*એને પુનનુ કીધું છે—કામરે*()પુશી થાઈ અંનળું
 મંન તમામ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહનીશારીરે*દખમુ
 ખાંધીએ કલીઆની ખાંતેરે*ખાઈ ગુલખાઈનાં પુનના માટેરે*
 ()બેહેશત મુકામ તેવંનને આપે—કલીઆની શેહેલગાંહા
 —ગહનીશારીરે*રોજ. ૧૫)મો—દપમેર દાદારે*માહા શાત
 મોતે મેહર ઈજદરે*એજદે જરદીના ખારશો પનચાવન—કલી
 આનીશેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*હેવે વરશ દાહારે દખમું—
 ઈજદરે*શઉને જોવાને ખુલું—મુંકાએરે*()કલીઆન
 ગર અંનુમનને શોફંએ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની
 શારીરે*હેવે શેઠને માંન પતર—અપાએરે*તેહને રૂપા
 ના દાખરે—મુકાએરે*()ઉપકાર કલીઆન અનનુમનથી
 મનાએ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*શીઆલ
 ઉતચી એક શેઠને—અપાએરે*ફરાંમજી નવરોજીથી—લેવા
 એરે*()તે ખાલા ભાઈ—શેઠના કેવાએ—કલીઆની
 શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*ખીજ દશતુરજીને શીઆલ—
 અપાએરે*તીજ શેઆલ કાવજી—બેદવારે*()તેહ
 નાનામની છોકરાને અપાએ—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહ
 ની શારીરે*ખોરી બેજનજીમાંનકજીને—તેરેરે*તેને મીજલે
 શની અંદર—ખોલાવેરે*()સેઆલ આપી તારીફ તેહની
 કરે—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શારીરે*હેવી રીતે કીરી
 આ—પુરી કરેરે*દખમુ જોવાને ભીરઘની—પરેરે*()તાં
 હાંતરકે જીવ લોકોનો કરે—કલીઆની શેહેલગાંહા—ગહની શા
 રીરે*ખઈરાં માતીદાની ભીર ગની—થાએરે*શઉ દખમુ જે

વા ગનાં—જાએરે❀(❀)અંદર તાપ ઊકલાત નહી ખમ
 એ—કલીઆની શેહેલગહ—ગહની શારીરે❀નવ વાગેનો
 વખત—થાએરે❀શઉ 'નીઆતમેજમવાને—જાએરે❀(❀)
 પાંત અગાઉથી એક બેકેવાએરે—કલીઆની શેહેલગાહા ગહની
 શારીરે❀હવે ગરો ગર લોકો—જમવા જાએરે❀ખીચા ખીચ
 તે માદવ—ભહરાએરે❀(❀)પનગાં હજાર માણસની કેવાએ
 કલીઆની શેહેલગાહ—ગહની શારીરે❀કેવો માદવ મોતો તાં
 હાં—ભરાએરે❀આથ આથ દશ લેનો—થાએરે❀(❀)એક
 લેનમાં શોંમાણસ ગનાએ—કલીઆની શેહેલગાહની શારીરે❀
 દશ અગાંઆર વખતની પાતો—ઉથેરે❀અધરાં લોકો જુદ માં
 દંવે—જમેરે❀(❀)તેખી તનચાર વખત પાત ઉથે—કલીઆ
 ની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀કેતલું કલીઆની ખાતે—જ
 માએરે❀ખાલં ગોપાલશુધા—કેવાએરે❀(❀)આશરે દશ ખા
 ર હજાર ગનાએ કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀પાવ
 રીહારમજની મેનીજ—શારીરે❀શઉ શામનનો રાખે—તઇઆરી
 રે❀(❀)ગના કલીઆન ગરો કારભારી—કલીઆની શેહેલ
 ગાહા ગહની શારીરે❀પીપે પીપે પાણી મજુરો—લાવેરે❀જ
 ગે જગે કોથીઆ—ભરાવેરે❀(❀)નહી કેથે પાણી ખુમ પ
 રાવે—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે❀તાહા નહી લો
 કને ખાધાનુ—દુખરે❀ફરવા બેશવાનુ શઉને—શુખરે❀(❀)
 જુગ જવો નવરોજશેડના પુત—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહ
 શારીરે❀તેવનની મેહેનતગહની શારીરે—શેઠ ફરામજખાલાલા
 ધ—કારભારીરે❀(❀)રેહેશે તેવનની જુગમે ધઆદ ગારી

—કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શેઠ કરાંમજીની
 મેનીજ—ભારીરેશ્શારવે શરજામ શાંમન—પોહોચારીરેશ્શ
 (૬૬)વાખ વાખી થાઈ તહમારી—કલીઆની શહેલગાહા—
 ગહની શારીરેશ્શલોકો જમતાને વાર—પાછું ફરેશ્શગાના લોકો
 જાએચ ખરી—ખેપોરેરેશ્શ(૬૬)લોકો શઉ શેઠની તારીફ કરે
 —કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શબીજલોકો રાતના
 ગાના રહેઆરેશ્શશઉને જમવા પાછા—ખેશારેઆરેશ્શ(૬૬)લો
 કો બીજેદાહરે ગેર પધારેઆ—કલીઆની શહેલગાહા—ગહ
 ની શારીરેશ્શનવ વાગેથી દીશના—જમાઉરેશ્શરાતના આથવા
 ગા વેર—કેવાઉરેશ્શ(૬૬)કોઈથી ખેતન વખતનું જમાયુ—
 કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શશઉ ખાશ ખુશી થઈ
 ને—જાએરેશ્શશેઠને જોવા ઉમેદવાર—લોકો થાએરેશ્શ(૬૬)શે
 ઠની તબીએત ના દરૂશ કેવાએ—કલીઆની શહેલગાહા—ગ
 હની શારીરેશ્શલોકો જોવાના ઉમેદવાર—જાએરેશ્શશેઠને શલા
 મ નહી કોઈથી—અપાએરેશ્શ(૬૬)હેવી રીતે પાછાં લોકો જા
 એ—કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શલોક અગી
 આરી જોવા—ગામમે આવેરેશ્શતાંહાં નવરોજી શેઠ દુકાંને
 —દખાએરેશ્શ(૬૬)ગહના લોકથી તાંહાં શલામ અપાએ—
 કલીઆની શહેલગાહા—ગહની શારીરેશ્શકેવી હવાની જગો
 કઈ—લીધીરેશ્શતાંહાં દખમુ શગરી—બાંધવા કીધીરેશ્શ(૬૬)
 ફરતી ચુંનાની દવાલોબાંધી—કલીઆની શહેલગાહા—ગહની
 શારીરેશ્શદખમુ કલીઆની ખાતે—મેજોયુરેશ્શમહને ઈદાના અ
 રે—દખાયુરેશ્શ(૬૬)મજબુત પથરનું કાંમ બંધાયું કલીઆ

ની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતેહના કરતો પાઓ—મેક
 ઇ જોએરેઃએકશે આથ કુંતનો—કેવાએરેઃ(૬૬)લાંબો
 છતરીશ પુતનો ગનાઓ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શા
 રીરેઃપાઓ જમીનમેહદા—કુંતઆથરેઃજમીનથી ઉનચુ—શત
 રકુતરેઃ(૬૬)પાકું ખાંધેલુછે મજબુત—કલીઆની શેહેલગાહા
 —ગહની શારીરેઃતેના દરવાજાને શીરી—મેલાએરેઃતેખી
 પથરની—કેવાએરેઃ(૬૬)આશરે પગતીઆં નવ દશ ગના
 એ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃઅંદર જઇને
 લોકો—શઉ જોએરેઃશઉને દખમુતે—નાલુ દખાએરેઃ
 (૬૬)તુક વશતીમે એતલુંજ કેવાએ—કલીઆની શેહેલગાહા
 —ગહની શારીરેઃકરતી પાવીછે બહુધી—છતરીશરેઃલાંબી
 મોતી પાવીછે—કઇ વીશરેઃ(૬૬)ખીજ સોલ હેથાનમે નાલી
 કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃઅંદર ખીચા ખીચ
 ભીર ગની થાએરેઃઅશે તંનશે માણસથી—કેવાએરેઃ(૬૬)
 નહી ચાલવા કરવાનો મારગથાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—
 ગહની શારીરેઃનર નારી જોવા ગનાં—જાએરેઃજીવતાં જી
 વત ચુઇને લાદી મપાએરેઃ(૬૬)ખોદાએ જાણે કેઇ જગોર
 ખાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃઅંદર ઉક
 લાત ગરમીઓ—ગની થાએરેઃશઉથી જત પત ખાહાર નીક
 રાએરેઃ(૬૬)તોભી પા કલાક અરઘે કેવાએ—કલીઆની શે
 હેલગાહા—ગહની શારીરેઃકેવી શીરીપર ભીર ગહની—થાએ
 રેઃજાને શલોપ ફુગર દખાએરેઃ(૬૬)ગનાં લોકથી ભીરમે
 તુંતી પરાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃકેતલી

દખમાને લાગત—થાએરે*આશરે ખાર તેર—હજાર ગનાએ
 રે*કાંમની ગંતી પરમાને અપાએ—કલીઆની શેહે
 લગાહા—ગહની શારીરે*ખીજો ખરચ જુદો—ગનાએરે*
 શગરી ચોતરોને—દવાલ બંધાએરે*આશરે શાત આ
 થ હજાર ખોલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે
 *એતલો દખમાને ખરચ—ખોલાએરે*આશરે વીશ પચીશ હ
 જાર—કેવાએરે*ખીજા પંદરશો કુંદમો ભરાએ—કલી
 આની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*તે અનામત વીઆજે—
 મુકાએરે*વરશ દારે મરામતો—થાએરે*તાંહાં જાથુક
 નો દીવો મેલાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*
 વરસ દાહરે તે ચુંના—ઘોરાવેરે*તેના વેઆજમેથી ખરચ—
 કરાવેરે*કલીઆની અંનજીમનને શોફવે—કલીઆની
 શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*શેઠને ખરચ ખીજો—કેવાએરે
 માદવ પરચુંતન—ખોલાએરેઆશરે તીશ હજાર
 ખહુધો કેવાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*ખ
 ઘે ગાંમે ગાંમ—શેઠની તારીફ થાએરે*એ વાતને દારા ચાર
 પાંચ—જાએરે*લોકને છુંતીના આંતવાર અપાએ
 —કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*એદરેભી ગહ
 ના જોવા—આવેરે*આશરે ચાર પાંચ હજાર માણસ—કેહે
 વાએરે*તોભી હોતલને માંદવા દખાએ—કલીઆની
 શેહેલગાહા—ગહની શારીરે*શહ ખાંશ ખુશી થાઇને—જા
 એરે*મંત ભાવતાં લોકો લઇને—ખાએરે*શેઠ નવરો
 જીને કુવા દેતા જાએ—કલીઆની શેહેલગાહા—ગહની શા

રીરેઃધંન ધંનરે નવરો—ખાલા શેઠરેઃતમે કાંમ કીધાં ધ
 રમનાં—નેકરેઃ(૬૬)જનમ સુધી નામ રેશે છેક—કલીઆ
 ની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃતહમે તાંણા વખતે—ભુલ ક
 રીરેઃલોકને ખાધાં પીધાંની—વીપત પરિરેઃ(૬૭)લોકો ઇઆ
 દ કરેચ આજે ફરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શારીરે
 ઃહેવી ભુલ નહી હવે કોઇને—થાએરેઃશરિમે વાખ વાખી ત
 મારી—ગવાએરેઃ(૬૮)અમર નામ તમારૂં રખાએ—કલી
 આની સેહેલગાહા—ગહની શારીરેઃખીજ પછવારે ખબર મ
 હને—પચરિરેઃઆદર મહીનાને આદર રોજે—થહરીરેઃ
 (૬૯)શગરી ઇજાઇ એદાહારે ખરી—કલીઆની સેહેલગા
 —ગહની શારીરેઃએદારેથી ખંન શઉને—કરીરેઃદખમુંજો
 વાનુ ખંન—લોકને પરિરેઃ(૭૦)છાંપ ગર શોરાખજએ ગ
 રબો જોરી—કલીઆની સેહેલગાહા—ગહની શાહારીરેઃ
 કોઇ મોખેદે પોતાની બઈરી કુરાઈની સાથે
 ખેશીને વાત ચીત કીધી તેની રમુજગરબી
 વાંચનારી બાઈએા એ ગરબાની રાહ—તાહા
 રીરે શંખુ હેવી વાઆરી—ને બાર હજાર ગો
 એારી શંનગારી એલધને ગાવુ

તુછે કુરાઇ માહારી પેઆરી—તુને ચુરતથી લાઓ નવશારીઃ

કેશાદ વારમે રહેઆ આવી—નેકુશલને નવશારી ભાવીઃ
 હુમરે માહારા વાલા ધણી—મને તારી પીવાની રોજ હોશ—
 ગની ઃ તારી પીધોને તોશો મારી—તે નવશારીમે આખાં
 વારોઃતુ શાંભલ કુશલ મારી વાત—આપરે કાલે ફરીએ ખંનધે
 સાથઃફંકરી બનીને ફરજે તુ—તુ જે માગશે તે અપાવશ હુ
 ઃતુ ચોચીઆ જોરા શપાત શુ રોજ કરે—વેલાતી પુત મોજા
 તુ હવે પેહરેઃએશકી બાનુ બનજે તુ—ને એશકી વર થાવશ
 હુઃઆપ મહને તાહરો બગલમે હાત—ને આપરે ચાલીએ
 ખંનધે સાથઃઆશુક માશુક બનીઆ બેડ—ને રસતામે જો
 વા લોક મલેઆ શઉઃલીધો કુશલને બગલમે હાત—ને રસતે
 ચાલેઆ કરતાં બેડ વાતઃહું છેડ જોગલોને તુજાણે મદમ—
 ને દુસમેનની છાંતી પર ચાલીએ ધમ ધમઃલેલી મજલુત
 તુ જાણે, જોડ બેડબને—ને રૂપીઆ પોચ શાત જોજવામે ગને
 ઃરૂપના રરીઆ કરમનાં બરીઆ—ને શુરતથી આવી નવશા
 રીમે થરીઆઃનવશારીમે વજ્ર વારી—ને તાંહાં લોકો આવી
 ને પીએચ તારોઃકવરી મીઠી તારીની તોશો મારી—ને ચીઠી
 વાચોતમે માશુક પેઆરીઃફરવા આવશેતહમે માશુક માહારી—
 ને નવશારીફરીએ આપરે આંખી શારીઃફરતાં ફરતાં વજ્રમે
 આઆ—તાંહાં તારી પીને તંન દરોસત થઆઃચાલતાંને ફરતાં
 થાકી ગના જાએ—ને પગમે ફેફઠઆ મોહોતા થાએઃપુતની
 ખીલી પગમે પુતે જેમ—નેકુશલને કંતાલો આવેચ તેમઃતાં
 હાં પરેથાં ભાખરાનું ભાતીઉ છોરી—ને વાલ વતેણા, કલેજને કાં
 હારીઃઅહું ખરાંમે જોશને ઉબરીઉ કાંહારી—ને કવાબ તાં

રી વગરનું જીવતર બરીઃકારી પાપરી કવરી લેજતદાર—
 ને કુરાઈ જમેય મુઠા બે ચારઃછેલી દાંણાં કાઠારી કુરાઈ
 મોહારામે નાબે—ને ચંગને શોતા કવાબ બુનેઃકુરાઈ બેથી બ
 રાપો કરો—ને તે તલામે આવી દીસીતારીઃઆંખાના પાતરા ક
 રાઈ દારી તોરો લાવે—ને તારો પીવાની હોસ કરેઃઆંખાના
 પાંતરાંએ તારી તોશો મારી—ને હાતમેથી બરકુ શરી પચ્ચરીઃ
 હુ બુપુરે માહારા એજીવતરને—તા રી પીવાની કઈ મનાઈ મ
 હનેઃકુરાઈનાં દીલપર તારી ધોરાઈ—ને કપરા શારલી બધાં
 બીનાઈઃમહગ મહગ કરતી કુરાઈ થાએ—ને શોકરો બંન માં
 બ દીલપર બમાએઃશાખી નુંનશી કુઈના પાણી મંગાવી—
 ને કુરાઈએ પોતાની શારલી ધોવરાવીઃકાંતાની વારપર શારલી
 સુકાએ—ને કુરાઈને પાછી પીવા હોશ થાએઃલોધી કુરાઈએ
 ખીજી જીલીને ભરી—ને તારી પીવા બેથી ફરીઃકુરાઈ બેથી
 પલાંથો મારી—ને ગતગત પીએચ દીશીતારીઃકવરી મીઠીતારીની
 તોશો મારી—ને મોરાપર ચહરી કેવીલાલીઃતારનાં પતીઅ
 એ તારી તોશો મારી—ને કુરાઈને ભાવીદીશી તારીઃકુરાઈ આ
 વે રોજ વજઈ દાહારી—ને તારીને શાર જીવ તલપાપત કરીઃ
 માહરી વાહલી કુરાઈ તુ—જોવજીમે બેથાય તુને હુઃવજી
 મે બેથા છેરે જઈ—તાંહાં ઈજેલી બાજનાં દરેન લઈઃકુરાઈ
 જમેય તેહમાં મદીલો નરંમ—ને એ ઈજેલાં શરો શનાંદરંનઃ
 મરૂરે માહારા વાહલા ધણી—મે મદીલો ખાધો આજે પેત ભ
 રીઃતુ શાંભલેય કુરાઈ મારી પાત—હુબી તુને મલતો છેઉબ
 નધે શાયઃહું દરન ઈજતા નહી કઈ ચુક—ને પાપરી મદીલો

હુંભી ખેરાંમે મુંકુજું ખાજ ઇજુચ તાહરે પહતું હુક હુંક—ને
 ઇદાં ફેરાં ગોજવામે મુંકુજું હેવીછે કુરાઈ માહારી ચાલ—હુજુ
 ખુખે નહી મરુ.કદી કાલજમારી પેઆરી કુરાઈ તું—તુ જે મા
 મગેચ તે રોજલાઉચહુજું હેવીછે કુરાઈ મોખેદોની રીત—
 ન બેધીન લોકો કરેચ આપરી છીતજહશીને બોલેઆ તાહા
 રે કુરાઈ એમ—માહરા વાલા ધણી હવે કરશુ કેમજબેધી
 ન લોકની આંખમે છે શરમ—તેવો નથો બોલતા હજઅપા
 રો લહરમજબેધીન લોક શઉ હાફીશમે જાએ—ને કારી પાગા
 ગરીપર શઉ ઇતરાઈ જાએજરાંદા નચાવે રોજ નાતકોમે જા
 એ—ને તેમાં બેધીનનો પઈશા ગવાએજમેદાને જોઈને મ
 નમાં ખરે—ને નાહુ આપતાં કકલાત કરેજતુ શાંલલ માહરા
 વાલા લરથાર—વખત જોઈને કરવો વીચારજતુ શાંલલે
 ચ કુરાઈ માહારી વાત—હું કામ કરીને થાકો તાહાજહુક હુ પ
 ઇશા માગતોં માગતોં થાકી ગીઆ—નેતાહારે બેધીનતો ગનો ખર
 માઆજતે બોલોઆ ખરો નહું કઈ બીધો—તારે નવશારીનો
 રશતો મે લોધીજહુજબે નીપજેઆ મનેહ શારા શગન —કુરા
 તુને જોઈને થાએ મહગનજપાંચ પઈશા હુ કમાઈ લાઆ—
 સુરત મેલીને નવશારીમે આઆજતુ ગેરમે ચોચીઆ જોરા રો
 જ પેહર—દરન વનીને મીઠાચાંપત.કરજચાંપત ખાવાની મહને
 હોશ રોજગની—ને કુરાઈ બેધી હતી લાઈ કરીજચાંપત ખાવે હો
 જઆ પેત કાહાં લરાએ—ને મેહેનત કરીએ વરીલોકો ખાએ
 જગેરમે ગરી ગરી દોડીઆં લોકો ફેરે—નેએક બે આપોએ
 તોયોરા પરેજ સાંલલ કુરાઈ માહરી વાત—એ નેથાએચ તે શ

રાનેકાજીજીં વહેલને ગારી હવરાં જોરાઉ—કુરાઈ તુંને પેહલાં
 તેરાઉજીજીંતાં, ચાંહાઈએ તાંહાં આપરે ફરીએ—ને કુશમેનનાંજી
 વને ખારી મારીએજીથાયુ તેતો નહી કંઈ યાશે—પણુ આપરોજી
 વતો મુખમે રેમેજીશફે ઉતારી માંધેકારીને બાધી—તાહારેદીલમે
 નીફીકરે લાગીજીજીં મોખેદનેકેડે અંનંદાડ—હવે નથી પીતાના
 હુ કંઈ જોડજીજીં શાંલલકુરાઈ માહારી વાત—ચાલ મુંખધમે જ
 ઇએ બંનંદે શાયજીજીં આપ પાછો મહને તુ પ્રગલમે હાત—ને
 હોતલમે જઈને જમીએ શાયજીજીં મોખાને ખુત તુને નવા પેરા
 ઉ—મંતનને ચાંપ તુને મીયાં ખવરાઉજીલીધો કુરઈના પાછો ખ
 ગલમે હાત—ને હોતલમે ચાલેઆં કરતાં ખેડે વાતજીજીંતાં વાગે
 ચ રોજ એક શું નદર જેનડ—કુરાઈ તુને રમાંડે જોગણંશેદનશ
 જીજીં તું પાઈને પુંદીન કેક મકરૂમ ખાએ—તાંહાં જોગલા મદંમ
 ની શાયે વાતો યાએજીજીંતહમે જીવો એ કેક મકરૂમ છે કેવાં—ને
 સું સું ભરે આચ મેવાં હેમાજીજીં માહારી વાહલી કુરાઈ તુ—તાંહાં
 મીની તેબલ રમીએ તુને હુંજીજીંતાં રમાનોછે જીવે હાલ
 —તુ મહને કેશેજે રોજ ચાલજીજીં મરૂરે માહારા વાહલા ધ
 જી—મહને નવશારી રહેવાની હોશ ગનીજીજીંતહમે મોખેદને હુ
 જોરાંજી—મુંખાંઈ મંભાઈ નહી આવનીજીજીંહોતલ ખોતલ તાહા
 રા હું નહી જાંશુતી—હોજીઆ દશ ખેશ નહી ચોલખતી
 જીમંતનને ચાંપ હોજીઆ કાચાં કેવાંજી—ને આવતાં આવતાં મો
 હોરાંજીખાએજીજીં મોખાનેખુત તાંહારા, હું નહી પેહેડ—નેચોચીઆ
 જોરાપર મંન માહારૂકરૂજીજીં પાશે પરાસનો મજાખ માહારીકરે
 —ને પોતાના જીવને ખારી રોજ મારેજીજીં પધશાંનાં ખેડેકે

હેવા — ને મુખઈ જવા નહી મંન થવાએ મુખઈ શેઠરમે
 રોજ પઘશાની વાત — ને પાસેતો રૂપીઆછે પોચને સાત
 માહારી વાહાલી કુરાઈ તુ — વાત માનુચ હવે તાહારી હું આ
 લ આપરે જઈએ પાછા આંખા વારી — ને તોશો મારીને પીસુ
 તારી વળઈ જઈ આપરે તારી પીથુ — ને ચંચને શોતા કલા
 બ કરથુ કારીને ચાવલ પકાવી કરી — ને તારીને ખતેસે
 ખનાયથુ ફરી કલેજીયુકાની શીકો ગરંમ — ને કુરાઈ જ
 મે પોચી નરંમ દીશી તારીની તોશો મારી — ને કુરાઈ પી
 એ કરશીએ ભરી કરશીએ પીતાં અતરશો જાએ — ને કુરા
 ઈને ચલાનુ ભરીને પાએ છું મ જુમ દીલમે તારીથાએ —
 ને નાખના દાનદાવો ખરીજાએ તારી પીને કુરાઈ અતકા
 રો ખાએ — ને ખાધેલુ બધુ હજંમ થાએ દીશી તારીની
 કેર કેરવી — ને જમીન માંપીએ થાય તેવી વાકીઆ ખજુરા
 ની કેર ભારી — એવીછે નવશારીની તારી તારી પીને
 હવેલોત પોત થઆ — ને કુરા ઈજને ગેર ગશારી લાઆ

કોઈ શાહા બખરચીની રમુછ ગરબી

વાંચનારી બાઈએ કોઈ માનશને રાંધતા નહી
 આવરેને ગહની ફીશીઆરી કરેને માહારાજે
 વો કોઈ શાહાબખરચી નથી — તેની રમુછ ન

વી ગરબીછેઃઃ ગરબીની શાહા—દાહારે જા
એરે ખેરાંની—તારે કુવર પારે કાંહાનોઃઃ
નવલાના ગરબાની લધને ગાવુંઃ

કોઇ શાહા બખરચી આઘો—ફકત ફીશીઆરી ઘણી લાઘો
ઃશેઠની આગલ જલદી આઘો—તેતો અકરમે દેખાઘોઃ
શેઠે પુછી રાંધવાંતી વાત—તેહેને હાઆ કહીઉ બધું શાફઃ
(૬૬) નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાહાએક કરતો
આઘો ફીશીઆરીઃકોઇ શાંહા બખરચી આઘો—ફકત ફીશી
આરી ગહની લાઘોઃશેઠની આગલ ઉભો રહો—પંદર રૂપી
આનો પગાર થયોઃજોગી કેવાં રાંધિય તુ પકવાંતો—તું અકરા
ધ ફરેય શાંનોઃચુલે વહગાર નાંખેઓ ખારી—ચંમચ ફરવો
નહી તેહે જાણીઃવાશ શેઠનાં નાકમે આઘો—તેપર શેઠ ગ
હનો ચીરદાઘોઃ(૬૭) નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાહ
એક કરતો આઘોચ ફીશીઆરીઃકોઇ શાહા બખરચી આઘો—
ફકત ફીશીઆરી ઘહની લાઘોઃનહી દાલ ગુંતી તેહે જાની
—કરછી આરી અવરી મારીઃકરછીનો દાંદો વાંકો કરી—ચુ
લે તપીલી ઉધી વારીઃચુલે ભાંજનો વગાર કરી—તપીલી ખાલી
ખારી મારીઃનહી ચમચ ફરવી જાણી—એશું રાંધશે ખી
જ વાણીઃ(૬૮) નહી મલે દાપન હુંસીઆરી—નાહાએક ક
રતો આઘો ફીશીઆરીઃકોઇ શાહા બખરચી આઘો—ફક
ત ફીશીઆરી ગહની લાઘોઃજુઓ શેઠ રાધુય કેહેવી કાંઆ
રી—માહારી જોઇ લેવો હુંશીઆરીઃએક પઢના ચમના લા

વી—મરચાં પોના શેર મંગાવી❀તેને ચુલા પર ઉકરાવી—મરચાં
 કીધાં ગહનાં કુસાવી❀લાકરાં મલે ચુલો ભરી—જાને ભયીના
 ધગાર કરી❀(❀)નહી મલે દાપન હુંશીઆરી—ના એક
 કરતો આઓ ફીશીઆરી❀કોઈ શાહા બબરચી આઓ—ફાક
 ત ફીશીઆરી ગહની લાઓ❀લાકરા ખાંદી પાઆ ખારી—ન
 હી રાખેઉ તદન પાણી❀નાંખેઉ મરચાનું પાંણી થુંકવી—
 તેને ભુરાં રંગના બનાવી❀શેર ગીઈનાંખી ગુંતાવી—પાએ
 લી મીથુ એક જુકાવી❀એ કબુનહી થાશે ખારી—શેઠ ચાખી
 જોવો એ કારી❀(❀)નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—
 નાએક કરતો આઓ ફીશીઆરી❀કોઈ શાહા બબરચી આઓ
 —ફાકત ફીશીઆરી ગહની લાઓ❀કહરી કોકમની બનાવી
 —ગોર પાંણીમે નખાવી❀આંમલી શેર બશેર મંગાવી—આ
 તા લશનમે વગરાવી❀જરૂર તીપરી એક મંગાવી—કાંદા શે
 ર બશેર કપાવી❀તપીલું ચુલાપર ચહરાવી—વગાર નાખે
 આછે જમ કારી❀(❀)નહી મલે દાપન હુંશીઆરી—
 નાહા એક કરતો આઓ—ફીશીઆરી❀કોઈ શાહા બબર
 ચી આઓ—ફાકત ફીશીઆરી ગહની લાઓ❀કપ ચાહાએ
 નું કેવું બનાવે—પીતાને વાર મનને લાવે❀કીતલી ભરી પા
 ણી શોળુ—કુધ ગલાશ રેરીઉ તાળુ❀તોલો ચાએ નાખી ઉ
 કારી—પાણી પોનુકુધ ખારી❀તેમાં ખાંન નાખી શેર દાહોર—
 જેમ ચાશ કરેછે ગોર❀(❀)નહી મલે દાપન હુંશીઆરી
 —નાહાએક કરતો આઓ ફીશીઆરી❀કોઈ શાહા બબરચી
 આઓ—ફાકત ફીશીઆરી ગહની લાઓ❀ખીજુ કાફીકપબના

વે—કકરતી ચુહુલાપર ઉકરાવેઃઃઃઅછેર કાફીને ઉકરાવી—હાંદા
 પાણીનો જુકાવીઃઃઃદુધ શેર બસેર મંગાવી—ખાંન ખોખા ઘેચાર
 જુકાવીઃઃખાતલી ગોલાનની જુકાવી—કાફી ખશખોદાર બની
 વીઃઃઃતમદલ ભરી કાફી લેતા—પીતાને વાર ઘેરી દેતાઃઃ(૧૭)
 નહી મચ્છલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાએક કરતો આએ કીશી
 આરોઃઃકોઈ શાહા બખરચી આએ—ફકત કીશીઆરી મ
 હની લાએઃઃશંનચાએ કેરી કાંપી—શાકર બરફ ગોલા
 બછાંતીઃઃનાંખે નીમખ મરી છતકારી—નહી મલે દાહાપન હું
 શીઆરીઃઃઃનહી પલાવ રાંધી તેહે જાંણી—શું કરશે બીજી બી
 રીઆનીઃઃઃદહીની બીરીઆનીછે શીતલ—જાઆ પેહેર હવે તુ
 ચીતલઃઃશનધું કહીને તુને સમજાવુ—તુને ગમેતો શારી પેહેર
 ઉઃઃ(૧૮)નહી મલે દાહાપન હુંશીઆરી—નાહા એક કર
 તો આએ કીશીઆરીઃઃકોઈ શાહા બખરચી આએ—ફકત
 કીશીઆરી ગહની લાએઃઃશેઠ કંતાલો ગનો ખાએ—તેનો પગાર
 જલદીથી અપાએઃઃશેઠ જલદી રૂપીઆલાવી—તેના દારાકેતલ
 ગનાવીઃઃતું જાઆ તાહરો પગાર લઈ—કેથે રેજે શાફ જોઈઃઃ
 લીલું નરીએરનેજુનો ગોર—હુંશીઆર થાઈને આવળે પોરઃઃ

વાચનારી બાઈએ આએ ગીત બમનજી એદલ
 કાસીનાથના છોકરાની નવજાતની વખતે કોસમે
 ની ભપુની ઈશકોલમાંની છોકરીઆએ ગાએજુ
 એ ગીત લુશી નીલ ની—શાહપર ગાવુંઃઃ

બમનજ શેઠ મેહરબાન, બમનજ શેઠ મેહબાન—મેહરબાઈ
જ માઆલું ઘણા મેહરજલાઈ ગુણવાનજ આપ ઓલાડનો ધ
નધો સાચવો, વલંગાની વાત—ફરેંચ ફીરંગીના વખતમાં બ
હઉ હતા બહારજ બમનજ શેઠ મેહરબાન, બહમનજ શેઠ મેહ
રબાન—મેહરબાઈજ માઆલું ઘણા મેહરજલાઈ ગુણવાનજ
નેકનામ નેક કામ માસ આદર અશપતદાદ રોજ—ન વજોતની
કોરીઆ થાઈ મારે રાઉ લોક મોજજ (જીજ) બમનજ શેઠ મે
હરબાન; બમનજ શેઠ મેહરબાન—મેહરબાઈજ માઆલું ધ
ણા મેહરજલાઈ ગુણવાનજ લેહરીની મેહર હોજો તમપર, ચા
હીએ હોરમજ એમ—કુંડું મકબીલા શાથે સાએબ રાખે ખુશલ
ખેમજ (જીજ) બમનજ શેઠ મેહરબાન, બમકજ શેઠ મેહરબા
ન—મેહરબાઈજ માઆલું ઘણા, મેહરજલાઈ ગુણવાનજ

જીવો પેલી અપેલી કેવી ખીલી રહી છે એલઢને ગાલુ
ખુશાલી ખુબ ખીલી આજ, નવજોતની શારી—શોલી રહી ખુ
બ શુરત, શેઠ માણેકબાગ વારીજ બહઉ બાગ ખીરાજે આજ
બલીઆરી—ખુખીવનતો ગુણ ગાઉ, ગાઉ, ગાઉજ કાશીનાથ
ખાન દાન, આપે બહઉ માણ પાણુ—ખાન પાણુ સાથે વલી
રંગ રાગ તાન—શુભ આજનો દીનશીનલાગે છે મશતાન—
લેહરી શાહાજન કેવી રીતે આહાઉ, આહાઉ, આહાઉજ

ગરબા તથા ગીત ગવરાવનારી સ્ત્રીઓને ખબર

વાચનારી બાઈઓ જોકોઈ હોમેનેલગનસરામાં તથા બીજા સર
અવશરે ગરબા તથા ગીતો ગાવા તેરસે તો હમારી ફીના રૂપી
આ આઓ પરમાણુછે તેની વીગત—આ તશનુ ગીત હમારા મા
ણસ સાથે ગાવાના (૩૧૦) પડશે એ આ તશનુ ગીત ખપોરના
એક કલાકે માંડ્યુ હોયતો રાતના આઠ કલાકે પુર્યાએછે, તેસા
થ બીજા બીજા ગરબા તથા ગીતો ગાતાં રાતના દશ અગીઆ
ર કલાક થાયછે નરશી મેહેતાનુ મોસારાનો ગરબો હમારા મ
ણસ સાથે ગાવાના (૩૧૫) પડશે એ ગરબો સાંહાંજના ચારકલા
કે શહર કીધો હોયતો રાતના અગીઆર બારકલાકે પુર્યા
યછે નો નરસહી મેતાની હુંડી સાથે ગરબો ગવરાવશોતો (૩૨૦)
પડશે તરીળુ—દાદાર હોરમજદનો ગરબો હમારા માણસ સાથે
ગવરાવશોતો (૩૧૨) પડશે એ ગરબો ગાવાને પણ રાતના દશ
અગીઆર કલાક થાયછે ગોપી ચંદ રાજાનો ગરબો હમારા માં
ણસ સાથે ગાવાના (૩૮) પડેછે બીજુ—પાછલી રાતના શહવેનાના
ગીતો ગાવાને માટે તેરેતો ગોયણ શુધા છ માણસ સાથેના (૩૩)
પડશે એવતરોગે માણસોનો બંદાબશત કરવો હોય અથવા એ
છા બધરા કરવા હોયતો આછો ભાવ પડશે, માટે હોમેને મલીને
બંદાબસ્ત કરવો જોકોઈ હોમેને એખલાને તેરશેતો હમારા
(૩૫) પડશે

લા. શોરાબજ હોરમજીકન છાપનાર
ઠેકાણુ—ખેતવારી અગીઆરી મોહોલો ધેર ન ૨૦

જોડરખખર

પારશી અશતરી ગરબા તથા લગન શરામાં જે
ઠા ખેઠા ગાવાના, શહુવેનના ગીતોનો સંગરહ

એ પુસતકની હાલમાં થોડીજ નકલો રહીછે. એ પુસતક વીશે
કેટલીક ગરબાની શોખીન સ્ત્રીઓ તરફથી હુમોને એવી ભલામ
ણ કરવામાં આવીકે એની કીમત રૂ.૬.)છ રૂપીઆછે તેમાં ઘટા
ડો કરીને જોસસતી કીમત રાખવામાં આવેતો સરવે ગરબા
ની શોખીનસ્ત્રીઓને એ પુસતક ખરીદ કરવાને બની આવે
એવી તેમની ભલામણ ઉપરથીએ ચોપડીની કીમતમાં અઢધો
અરધ ગટાડો કરી શાદી બંધાઈની ચોપડીના રૂ.૩)તરણ
રૂ.૫)આ રાખીછે તથા કપદનામજબુત પુથા વાલી બાંધેલી
ચોપડીના રૂ.૪)ચાર રૂપીઆ રાખીછે તેથી આશાછેકે એ પુસત
ક ગરીબ સ્ત્રીઓને પણ ખરીદ કરવાને બની શકશે. દશાવર
વાલા પાશેથી પોશતેજ ના છ આના વધુ લેવામાં આવશે
દશાવર વાલાઓએ નીચલે ઠેકાણે મનીઆરદર મોકલી ચોપ
ડી મંગાવી લેવી. નાણું પેહેલા પોહોતા શીવાએ ચોપડી મોકલ
વામાં અવશે નહીં. એ પુસતકના બધામર્જીને નજદીક ૫૦૦)
શક્ષ થઆછે તથા તેમાં શઘલા મલીને ૧૨૫)ગરબા અને ગી
તોનું સંગરહ કરીઆછે

ઠેકાંણુ—મુંબઈ જેતવારી અગીઆરી મોહોલામ
શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપગરને તાંહાંથી રોકડી કીમતે
વેચાતી મલસે. ધેર ન ૨૦

જાહેરખબર

રમુછ નવી ગરબાવલી—જેમાં માહારાણીના તરીનો પુત્ર દીયુક ઓફ કોનાટની મુખમાં થએલી પધરામણીના ગરબો, શેઠ નશરવાનજી રતનજી તાતાએ વાદરામાં નવી અગોઆરી બંધાવી તેના ગરબો, શવરાતે સુરજ ઊગશેન—જાહંગીરશાહ વર આવી પુગશેનું રમુછ મીત. એમાં બધા મલીએ નવ ગરબાછે કીમત આઠ આના પોશતેજ એક આના

પારશી અશતરી રમુછ નવા ગરબા

—જેમાં એશકી બાનું તથા એશકી ધણીના ગરબો, ખરા શુધરેઆ તે પારશી જીવાનીઆનો ગરબો એક પીલાની એક વીશ લરાઈના ગરબો એમાં બધામલી નવ ગરબાછે કીમત છ આના પોશતેજ એક આના

હારડ રીપનના ગરબાની ઘોપડી—કીમત તર

જી આના પોશતેજ અરધો આનો

છાપગર ગરબાવલી—અંક બીજો—જેમાં શલુકા

ની દીકરીના રમુછ ગરબો, તથા જમશેદ જીવાકનો ગરબો કીમત પાંચ આના પોશતેજ અરધો આનો

ઠેકાણું—મુખજ ખેતવારી અગોઆરી મોહોલામાં

શોરાબજી હોરમજી ચીકન છાપનાર ને તાં

હાંથી મલશે ઘેરનાં ૨૦ તથા રામ વાડી શેઠ શેહેરીઆજી હોરમજી માશતરની દુકાને મલશે

સમાપ્ત

થોડીજ નકલો બાકી છે. પકવાન શાગર

યાને બબરચીની ચોપડી—જેમાં પારસી
ઓમાં રંધાતી—શગર્લો મલીને પકવાનની એક
હજાર (૧૦૦૦) વાનીઓ છે. કીમત એક રૂપીઆ
૩.૧) પોશતેજ તરણ આના.

નવી છપાઈ બાહાર પડી છે.

હું નર પોથી.

જેમાં સધલા મલીને દરએક ધંધાદારીઓને લગતાં જી
દા જીદા ૭૦૦ (સાતશો) હું નરો છે. કીમત બારઆના
પોશતેજ બેઆના ઠંકાંજી—મુખઈ ખેતવારી અગીઆ
રી મોહોલામા બરજોરજી શોરાબજી બપગરને તાંહાં
થી રોકડી કીમતે મલશે—તથા રામ વાડી શેઠ શેહરીઆ
હારમરજી માશતરની દુકાને ચલશે.

